

33. Der bygger en Fugl saa dybt i mit Bryst.

(De to Fugle.)

R. Bay.

Allegretto.

1. Der byg - ger en Fugl saa dybt i mit Bryst, saa langt fra Blad og fra

Gre - - ne, den syn - ger i Smer-te og sæl - som Lyst, for -

di den sid - der saa e - - ne. Den tør kun klyn-ge sig

fast til Gud og se gen-nem Øj - ne - nes Ru - de ud.

2. For hende den synger sin Sorg og Lyst ved Nætter og lyse Dage; der bygger en Fugl i hendes Bryst, den søger den sig som Mage; den titter ogsaa fra Øjets Blaa, - mon Fuglen ikke kan Fuglen forstaa?

3. Hos mig den synger alt, hvad den ved, mit Liv, min Tanke, min Stræben; den selv forraader min Kærlighed, der flygtede bly for Læben; den synger sin dybe Sorg og Lyst, men Svar har ej Fuglen i hendes Bryst.

4. Den ser saa tavs gennem Rudens Glar, og det gør mig sorgfuld og bange. Fortjener ej Fuglen det mindste Svar for Hjertets de dybe Sange? Den fattige Fugl et Hjerte bær saa tro som den med de gyldne Fjer!

5. Den synger og sørger sig vist ihjel, - en anden kan Bruden fæste, og hun, - ja, hun glemmer Fuglen vel, og det er jo ogsaa det bedste. De to var ej for hinanden skabt, nu, dør den ene, hvad er saa tabt!

H. C. Andersen.